

Beste Peter,

Wat was het mooi, afgelopen zondag, de flashmob. Het begon zo klein, zo teer, en het eindigde met veel instrumenten en zang en blijde gezichten en een traan. Jong en oud hadden samen geoefend om dit neer te zetten. En het voelde fantastisch! Zeer zeker voor herhaling vatbaar als we straks samen kerken. Doe je dan ook mee?

Vanmiddag speelde Simone met het strijkorkest op de muziekschool (ja ja, in de Waterstaatskerk) voor Sinterklaas en de pieten. Het was een feest! Maar... de pieten werden ook hier weer neergezet als de niet-al-te-snuggere, lieve, ondeugende hulpjes van Sinterklaas, alhoewel voor 'hoofdpiet' een duidelijk leidende en intelligente rol was weggelegd. En ik stond, terwijl ik de opgewonden snoetjes van de kinderen zag, toch even stil bij de discussie nu gevoerd wordt. Ik had er nooit bij stilgestaan dat een, voor ons, onschuldige traditie een aantal mensen veel pijn bezorgt. En ik denk dat we veel kunnen leren van kinderen. Ten eerste zien zij pieten niet als dom of ondeugend. Pieten doen de dingen die zij eigenlijk zelf zouden willen uitproberen. Zij vinden pieten in alle kleuren van de regenboog prima. Kinderen zien verschillen in huidskleur namelijk niet zoals wij dat zien, tenzij we ze daarop wijzen. En ze vinden het helemaal niet interessant of iemand wit, bruin of zwart is. Als je maar leuk samen kunt spelen. Konden wij er maar zo open in staan als zij.

Wat staat er eigenlijk in de Bijbel over verschillen in uiterlijk en gedrag? Wat kunnen we doen om allen het gevoel te geven dat we gelijk, maar toch uniek zijn?

Want als we allen gelijk zijn, kunnen we op Sinterklaasavond gezellig met alle gekleurde pieten, met warme chocomel en een stuk speculaas, genieten van het samenzijn. Want ik denk dat dat de echte traditie is: samen zijn met diegenen waarvan je houdt, ze verwennen, ze laten zien dat je de tijd genomen hebt om iets te kiezen of te maken waar ze blij van worden.

Hartelijke groeten,

Janine Vermeij

Dag Janine,

Wij waren niet in Hengelo, vorige week. Jammer. Mooi om nog eens te doen in de Waterstaatskerk, met alle mogelijkheden dáár. Bijzonder om je kinderen er deze week zo bezig te zien in een strijkorkest. Voor heel wat kinderen is de Waterstaats nu al hun kerk!

Maar dan die niet al te snuggere, zwarte hulpjes van de Sint daar. Wij hebben onlangs plotseling afscheid moeten nemen van een goede vriendin van ons. Zij had, door haar Antilliaanse afkomst, een diep zwarte huidskleur. Sinterklaastijd was voor haar altijd lastig. Hoe kinderen dan naar haar keken! Zo ongemakkelijk voelde dat. Wijze, lieve vrouw als ze was, voelde ze zich in de sinterklaastijd toch apart gezet, buitengesloten soms zelfs. Sinterklaastijd was niets voor haar. Het deed haar tot in haar diepste binnenste beseffen dat haar eigen overgrootmoeder zelf slavin ooit was. Haar oma en moeder vertelden haar erover. Zo lang geleden was dat niet. Honderdvijftig jaar geleden stopte Nederland als laatste land ter wereld met slavernij. Een paar generaties maar geleden.

Voor onze vriendin was dat Nederlandse zwarte domme pietenspelletje niet onschuldig. Het riep bij haar iets op van de identiteitscrisis van haar overgrootmoeder. 'Hoe mag ik mijzelf zien? Wie ben ik?' Ik had het onze vriendin graag gegund dat ze mee had gemaakt wat nu gebeurt. Hoe die onhandige hulpjes van de Sint in ons land nu niet meer per sé zwart hoeven te zijn en alle kleuren van de regenboog hebben. Inderdaad opvallend: kinderen pakken dit gemakkelijker op dan volwassenen. Begrijpen ze het misschien beter?

De Bijbel is duidelijk: ieder mens is beeld van God en hoort er voluit bij. Maakt niet uit hoe jong of oud, intelligent of moeilijk lerend, vrouwelijk of mannelijk, Aziatisch of Europeaan, zwart of geel, bruin of blank. Elk mens verdient voluit respect. Het woord religie komt van het latijnse 'relegere': verbinden. Religie geeft het besef dat wij allemaal kinderen van één God zijn. Godsbesef maakt mensen gelijkwaardig en verbindt ze met elkaar. Het is de centrale missie van de Waterstaatskerk in de stad!

Fijne dagen gewenst met je gezin, vrienden en familie!

Ds. Peter Hendriks

